

وین جان آدمی

یادداشت‌هایی درباره‌ی وقایع اجتماعی

کورس علیانی

www.ketab.ir

علیانی، کورش، ۱۳۵۰ -
تن و جان آدمی؛ یادداشت‌هایی درباره‌ی وقایع اجتماعی از کورش علیانی.
اصفهان: لایه، ۱۳۹۳.

۱۲۸ ص.

۹۷۸-۶۰۰-۶۰۷۷-۲-۳

فیبا

یادداشت‌هایی درباره‌ی وقایع اجتماعی.

مسائل اجتماعی - لیون

HN۶۷۰/۲ ۱۳۹۲ ۸۴۸۲۱۸

۳۶۱/۱-۹۵۵

۳۳-۷۶۷۷

سوشل

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

شابک

وضعیت فهرست‌نویسی

عنوان دیگر

موضوع

رده‌بندی کنگره

رده‌بندی دیویی

بارکتاب.ir

تن و جان آدمی

یادداشت‌هایی درباره‌ی وقایع اجتماعی
کورش علیانی

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه ■ نوبت چاپ اول ■ ۱۳۹۳

۰۹۱۳۳۲۰۰۹۴۵ ■ ۰۳۱۱-۲۳۵۱۷۰۹

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۰۷۷-۲-۳

طراحی جلد و صفحه‌آرایی: محمد صمدی

لیتوگرافی: آرمان ■ چاپ متن: یلدا

چاپ جلد: ملت ■ صحافی: امین

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

© ۱۳۹۳، نشر آرما

فهرست

مقدمه	۹
جان آدم‌ها نذر امید ما نیست	۱۲
اولویت اول خوش مشربی است یا مسئولیت‌پذیری؟	۱۸
باید بشود	۲۰
تن کودک مثل برگ گل نیست	۲۲
پدر و مادر به کنار - ما متهمیم	۲۶
این زنگ خطر بس که صدا کرد شکست	۳۰
گرسنگی	۳۴
نکته‌های ساده‌ای درباره‌ی اسیدپاشی	۳۸
آیا اسیدپاشی یک سنت است؟	۴۲

۴۶	 بعضی تبعات مسابقات فروردین
۵۰	 آن پنج بیمارستان
۵۲	 با چه مواجه هستیم؟
۵۶	 چشم ای بازآمده
۵۸	 گلهای روی دیوار و فرصت‌های بهاری
۶۲	 رغبت به مقاومت از خود
۶۴	 آن ضامن درونش
۶۸	 این که بنویس بگفت
۷۲	 نابینایی که می‌بیند و نهایتاً آن کاج
۷۶	 چهره‌هایی که حرف می‌زنند
۷۸	 جهان‌دن کودک
۸۰	 عبور از خط
۸۴	 حفره‌ی درزناک آموزش
۸۸	 ترتیب بیماران
۹۲	 چون و چراى سفر
۹۶	 برادر با برادر چه می‌کند؟
۱۰۰	 در جستن بهشت
۱۰۴	 یک ماجرای پیچیده
۱۰۸	 لزوم یک حرکت اجتماعی
۱۱۲	 گمان نکنیم قانون یک فیلم هندی است
۱۱۶	 جنگ شیشه
۱۱۸	 خویش را دریابیم

مقدمه

◀ آنچه در این کتاب چاپ کرده‌ام، ۲۲ یادداشت است که در شش ماه از ۱۰ خرداد ۱۳۹۰ تا ۸ آذر همان سال نوشته‌ام. ۲۶ تا از این یادداشت‌ها - یعنی حدود ۸۰ درصدشان - در روزنامه‌ی تهران امروز با فاصله‌های موعولاً یک هفته‌ای چاپ شدند و ۶ یادداشت تا امروز چاپ نشده‌اند. همه‌ی این‌ها حاصل تلاشی بود که برای نوشتن درباره‌ی مسائل روز اجتماع.

کار آسانی نیست که درباره‌ی مسائل روز جامعه بنویسی، اما نه در راه‌های کنار راه مثل زردنویسی، نصیحت‌گری بی‌بنیان، نگاه شماتت‌گرانه، هیجان حادثه‌گرا، یا مانند آن‌ها تیفی، مکرر نشوی، زندانی نظریه‌پردازی‌های دور از واقعیت خود و دیگران نبوی، و هر بار، دست کم در قضاوت نه چندان سختگیرانه‌ی خودت، چیز مفیدی برای گفتن به مخاطبت میان آورده باشی.

امروز که بیش از یک سال از نوشتن آخرین یادداشت می‌گذرد، می‌بینم هرچند خبرهایی که بهانه‌ی این یادداشت‌ها بوده‌اند کهنه شده‌اند، اما حکایت‌های مانند آن خبرها همچنان باقی هستند. هنوز ماجرای کودک‌آزاری، جواب‌های سربالای والدین و

معلمان و مدیران قدرتمدار، نقص آموزش، بی‌اعتنایی نهادهای اجتماعی به وظایفشان و به سازوکارهای معیوب اجتماعی موجود و نیز به رنج‌های آدم‌ها، اسیدپاشی، مواد مخدر صنعتی، قتل قهرمانان ورزشی، نشناختن جان و تن خود و دیگران و بسیار چیزهای دیگر جامعه رنجور و زخمی ما را بیش‌تر مبتلای رنج و زخم می‌کند.

این یادداشت‌ها - هرچند سرسری نوشته‌امشان - به تمام معنا پراکنده هستند. نه می‌توان ذیل موضوعاتی کوچک‌تر از جامعه منظمشان کرد و نه می‌توان به آن‌ها به چشم مجموعه یادداشت‌ها دید. انجام ایدئولوژیک نگریست. نداشتن انسجام ایدئولوژیک هرچند از یک سبک‌های رایج دارد - ایدئولوژی زده نبودن - از سویی دیگر معنای بدی دارد، نمی‌گذارد خواننده سواد خاصی می‌مطلوب - و در کنارشان نویسنده را - به یک چوب براند و با خیال راحت همه چیزها را رد کند. گمان می‌کنم هرکدام از این مطالب خارش ذهنی نه چندان گوارایی به جان خواننده می‌اندازد که از پیش‌همه‌ی عالم را به قواری خود نبریده و ندوخته باشد، و آخرت می‌گویم که اگر این مطالب چنین کنند، سخت مراد نویسنده‌ی ناهموارشان را برآورده‌اند.

بعضی یادداشت‌ها نیز بنا بوده ادامه‌ای داشته باشند، اما به دلایلی ادامه‌ای بر آن‌ها نوشته‌ام. مثال دم دستش مطلب «در جستن بهشت» است که بنا داشتم در یادداشت بعدیش به این بپردازم که چرا مردم نمی‌توانند آن‌طور که دوست دارند زنده‌دار شوند. اما دیگر یادداشت دوم را ننوشتیم. به این دلیل و به دلایل عاقلانه‌تری برخاسته می‌تواند - با مسئولیت خودش - بر هر یک از این یادداشت‌ها قسمت دوم و سوم و چهارم می‌نویسد و با خواندنشان و طرح‌کردنشان با دیگران بازی تلاش برای دانستن را ادامه دهد. اگر چه هواس‌ت که معشوق نگسلد پیوند، نگاه دار سر رشته تا نگه دارد.

آخر کار این که نام کتاب حاصل خیالی خام و شخصی است، این که اجزای جامعه‌ی انسانی، تن و جان آدمیان است. □

کوروش علیانی